

РЕШЕНИЕ

№ 3429

гр. София, 20.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1953** по описа за **2022** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), във вр. с чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

С Решение № 1410 / 20.12.2021 г. по НАХД № 20211110208727 / 2021 г. по описа на Софийски районен съд, 133-ти състав, е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 36 / 19.05.2021 г. издадено от Председателя на Патентното ведомство на Република България, с което на [фирма], [населено място] основание чл. 127, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО) е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. за извършено нарушение по чл.127, ал.1, във връзка с чл.13, ал.2, т.2, вр. чл.13, ал.1, т.2 от ЗМГО и на основание чл. 127, ал.5 от ЗМГО са отнети в полза на Държавата и постановено унищожаването на 14 бр. тениски.

Касаторът [фирма], [населено място], чрез адв. Д., счита решението за неправилно. Твърди, че авторството на нарушението не е установено. Сочи, че [фирма], [населено място] е дружество, което не е развивало дейност от регистрацията си през 2006 г. до настоящия момент, че адресът, на който се намира магазинът, в който е установено нарушението не е на дружеството, а на физически лица и на този адрес търговска дейност развива не [фирма], [населено място], а [фирма]. Моли за отмяна на решението, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Моли и за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк.Б., изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на възнаграждението на насрещната страна, като моли за намаляването му.

Представител на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63а, ал. 2 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява ОСНОВАТЕЛНА.

Наказателното постановление е издадено за това, че на 17.03.2021 г. около 10.30 ч. при извършена проверка в търговски обект – магазин за дрежи, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] управител А. З. Х., е установено, че се предлагат за продажба 14 бр. тениски, означени със знак „G.“ без съгласието на притежател на марката да се използва тя в търговската дейност на това дружество.

Нарушението е квалифицирано като такова по чл. чл.127, ал.1, във връзка с чл.13, ал.2, т.2, вр. чл.13, ал.1, т.2 от ЗМГО, за което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. и на основание чл. 127, ал.5 от ЗМГО са отнети в полза на Държавата и постановено унищожаването на 14 бр. тениски.

СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, че нарушението е правилно квалифицирано, съответно е доказано извършването му.

Решението е неправилно.

Настоящият състав счита, че нито административно наказващият орган, нито СРС е обърнал внимание на авторството на извършване на нарушението. Предходният съд изобщо не е обсъдил изложените в жалбата аргументи за търговеца, който извършва дейност в проверявания обект и че това не е [фирма], [населено място], а А. З. Х., който упражнява търговска дейност като [фирма]. Независимо, че става въпрос за свързани лица, то те са отелни субекти.

По делото няма никакви доказателства, въз основа на които административнонаказващият орган е приел, че търговски обект – магазин за дрежи, находящ се в [населено място], [улица], в който е установено нарушението, е стопанисван от [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица].

Напротив, видно от представения с първоначалната жалба нотариален акт, имотът, в който се намира магазинът е собственост на физически лица - А. З. Х. и Л. З. Х.. Според представения също с първоначалната жалба фискален бон, в магазин за дреги на [улица] търговска дейност осъществява [фирма] [населено място]. А видно от приложената справка от Търговския регистър при Агенцията по вписвания [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] никога не е развивало търговска дейност от регистрацията си през 2006 г. и няма приходи и разходи по

смисъла на §1, т.30 от ДР на Закона за счетоводството.

Предвид изложеното, съдът споделя съображенията на касатора, че авторството на нарушението не е правилно установено, с оглед на което и отговорността на [фирма], [населено място] е незаконосъобразно ангажирана.

Съдът приема, че въззивният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, като бъде отменено и потвърденото с него наказателно постановление.

Предвид изхода на спора и с оглед своевременно заявената претенция, на касатора се дължат разноски. Такива са доказани в размер на 440 лв., платени в брой при подписване на Договор за правна защита и съдействие от 07.06.2021 г. пред СРС и 440 лв. по Договор за правна защита и съдействие от 17.01.2022 г. пред АССГ. Възражението за прекомерност е неоснователно, доколкото 440 лв. е точно минималният размер на възнаграждението по чл.8, ал.1, т.2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения според материалния интерес.

По изложените съображения и на основание чл. 63в от ЗАНН, във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 1, предл. последно и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд Софи-град, XX -ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1410 / 20.12.2021 г. по НАХД № 20211110208727 / 2021 г. по описа на Софийски районен съд, 133-ти състав.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № 36 / 19.05.2021 г. издадено от Председателя на Патентното ведомство на Република България.

ОСЪЖДА Патентното ведомство на Република България да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] управител А. З. Х., разноски в общ размер на 880 / осемстотин и осемдесет/ лева за двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.